

ne? For at true med militær ville betyde det samme, som at man lukkede Burma, og det ville betyde, at tusinder af mennesker ville dø, fordi Burma ikke turde lukke nødhjælpsarbejdere ind med militær, som de frygtede ikke ville tage ud igen.

Det er jo altså også derfor – det er til hr. Steen Gade – at vi har vanskelighederne med at få udvidet det her responsibility to protect til også at omfatte naturkatastrofer, for så tror eller frygter mange ulande – også Indien og Kina og Rusland i øvrigt – at omverdenen går ind med militær, og at omverdenen så ikke går igen, efter at katastrofen er overstået.

Men jeg er helt enig i, at den her situation understreger, at vi skal se på begrebet i FN-sammenhæng senere, men lige nu synes jeg ikke, at det var særlig hjælpsomt. Det er jo også, hvad John Holmes har givet udtryk for, altså ham, der står for FN's humanitære arbejde: Jeg er ikke helt sikker på, at en invadering af Myanmar ville være særlig klogt lige netop nu, sagde han med sin underspilning.

Men så vil jeg også føje til, at det, jeg så truede med i stedet for, fordi det der med at true med militærindgreb nu er at lukke Burma, var sanktioner. Man kan sige til generalerne, at hvis ikke de åbner, kommer det altså til at koste dem selv penge. Det er den, jeg har brugt. Og den kan jeg altså også se har virket. I International Herald Tribune fra den 20. maj siger Singapores udenrigsminister – det er jo ham, der har stået i spidsen for ASEAN-landene nu og har kunnet lave det gennembrud, de har lavet – at regimet har bøjet sig for et internationalt pres og ladet hjælp komme ind. Så der er ikke tvivl om, at det internationale pres er det, der har hjulpet til at få hjælp til at komme ind. Det er ASEAN altså også overbevist om.

I den forbindelse skal jeg sige til fru Tina Petersen, at vi jo også har lagt pres på Indien og på Kina. Og der vil jeg godt sige, at Kina garanteret også har lagt pres på Burma. De 50 første læger, der kom ind, var faktisk kinesiske læger, og så er der også kommet 50 indiske læger ind. Så kan man sige, at det er for lidt, men det er jo også et spørgsmål om, hvor mange man kan få lov til at komme ind med. Så Kina har garanteret hjulpet, men har jo ikke hjulpet højlydt.

ASEAN-landene har været dem, der skulle trække læsset, og det er så, fordi regimet er mindre bange for, at ASEAN-landene skulle finde på at blive, end de er bange for, at vi andre skulle finde på at blive. Der er jeg så også enig i de

betragtninger, der er kommet også fra hr. Jørgen Poulsen og hr. Lauritzen, om, at vi jo skal være klar til at støtte og hjælpe demokratiet i fremtiden. Derfor er det, og det vil jeg sige til hr. Frank Aaen og til hr. Lauritzen, sådan, at vores politik er, som jeg også har foreslået flere gange i EU, at oliesektoren skal omfattes, for det er der, de virkelig kan mærke det. Vi har jo fået andre ting igennem via dansk pres. Oliesektoren skal omfattes. Så vil jeg også understrege, at den danske politik altså ikke er at straffe befolkningen, det er at støtte befolkningen, og det vil sige støtte humanitært, støtte med uddannelsesbevillinger, give støtte til landbruget, således at den almindelige befolkning kan rejse sig i Burma.

Våbnet er altså dobbelt herefter. Det ene er mod generalerne – det er sanktioner – og det andet er hjælp til befolkningen, og det er i forhold til landbrug, befolkning, og det er langsigtet. Jeg tror, at vi skal fastholde den kurs. Men så synes jeg også, at vi lige skal være opmærksomme på, som flere ordførere har sagt, at det lige nu først og fremmest er nødhjælp, og vi skal ikke true med noget, som kommer til at betyde, at nødhjælpen bliver standset eller forhindret adgang. Så må vi tage det politiske bagefter.

Men jeg takker for den meget, meget brede opbakning til den danske regerings indsats og til, at vi i Danmark skal gøre alt, hvad vi kan, for den nødlidende burmesiske befolkning. Den er ramt nok – først af et elendigt styre, derefter et forfærdeligt vejr, og så en elendig håndtering af det forfærdelige vejr. Jeg takker for opbakningen.

Kl. 14:17

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Steen Gade.

Kl. 14:17

Steen Gade (SF):

Jeg er helt enig i det, som udenrigsministeren har sagt, også om, hvor sanktionerne hører hjemme i det her billede, og hvad der er nødvendigt lige nu.

Det, jeg ville spørge om, var vedrørende det positive svar, ministeren gav om at gå i gang med at se på det der FN-begreb om ansvar for at beskytte befolkningerne, og ministerens påpegnings af, hvorfor det er vanskeligt at komme videre med det. Jeg ville spørge, om det var noget, ministeren og ministeriet ville prøve at arbejde lidt med, altså hvordan man kunne få defineret, som hr. Jørgen Poulsen var inde på, at det ikke er noget, som gælder for alle aktører, men noget, som gælder for bestemte aktører. Det er en ret til